

Ὁ περιηγητής P. Chasles ἀπεβιβάσθη ἐν ἔτει 1828 εἰς τὴν ἐπικίνδυνον ἀκτὴν τοῦ Cornwallis. Ὁ πρῶτος παῖς, ὃν ἔτυχε νὰ συναντήσῃ, ἦτο ἐνδεδυμένος ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν μὲ κίτρινα φορέματα, τὰ ὁποῖα ἔστύλβον εἰς τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου. Μετ' ὀλίγον εἶδε δευτέρον παῖδα, ὡσαύτως ὁλοκίτρινον ὡς *καναρίνι*. Μετ' οὐ πολὺ βλέπει ἐν τινι ἀγρῷ δύο γράϊας χωρικὰς ἐνδεδυμένας ὡσαύτως ὁλοκίτρινα φορέματα ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν καὶ τέλος ἐπὶ τῆς κορυφῆς βράχου τινὸς διακρίνει πολλοὺς κυνηγούς, ἐπ' ἴσης κίτρινοφοροῦντας. Ἐκ τῆς παρατηρήσεως ταύτης συνεπέρανεν ὅτι πάντες οἱ κάτοικοι τοῦ Cornwallis ἔχουσι τὸ ἔθιμον νὰ ἐνδύωνται κίτρινα φορέματα, ἡτοιμάζετο δέ, κατὰ τὸ παράδειγμα πολλῶν ἄλλων περιηγητῶν, νὰ σημειώσῃ τὴν παρατήρησιν ταύτην εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του. Θέλων ὅμως νὰ λάβῃ πλήρη βεβαιότητα περὶ τοῦτου ἐζήτησε νὰ πληροφορηθῇ καὶ ἔμαθεν ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας εἶχεν ἐξοικεῖλ εἰς τὴν ἀκτὴν πλοῖόν τι φορτωμένον μὲ κίτρινα μεταξωτὰ ὑφάσματα, τὸ ὁποῖον οἱ κάτοικοι ἐλήστευσαν.

Παράδοξον ἔθιμον. Ἐν τῇ μικρᾷ τῆς Ἀγγλίας πόλει Grimsby ἐξελέγοντο πρότερον οἱ δήμαρχοι κατὰ τὸν ἐξῆς ὅλως παράδοξον τρόπον. Οἱ υποψήφιοι δήμαρχοι ἦγοντο εἰς τὴν ἀγοράν, ἔχοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς κεκαλυμμένους διὰ μελαίνης ταινίας καὶ κρατοῦντες εἰς τὰς χεῖρας δράγματα χόρτου. Ἀκολουθῶνς ἐφέρετο ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν νεαρὸν μοσχάριον καὶ ἀφίνετο ἐλευθέρον. Ἐκεῖνος δὲ ἐκ τῶν υποψηφίων, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐπλησίαζε τὸ πρῶτον ὁ μόσχος ὅπως φάγῃ ἐκ τοῦ χόρτου, ἐκηρύσσεται ἐπισήμως ὡς ὁ ἀνώτατος ἄρχων τῆς πόλεως.

Da capo! Ἐν ἔτει 1700 ὁ Φίλιππος Ε'. πορευόμενος εἰς Μαδρίτην ὅπως ἀναβῇ ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Ἰσπανίας, διῆλθε καὶ διὰ τοῦ Monte l'Eri. Ὁ δήμαρχος τῆς πόλεως ταύτης ἦλθε μετὰ τῶν λοιπῶν ἀρχῶν πρὸς συνάντησιν τοῦ Φιλίππου καὶ προσηγόρευσε αὐτὸν ὡς ἐξῆς: „Οἱ μακροὶ λόγοι, μεγαλειότητα, εἶνε τόσον κοπιαστικοὶ διὰ τὸν ῥήτορα, ὅσον ἐνοχλητικοὶ διὰ τὸν ἀκουόμενον. Ἐπιτρέπατέ μου λοιπὸν νὰ σᾶς τραγουδήσω ἓνα τραγούδι“. Ὁ δήμαρχος ἤρχισεν ἀμέσως νὰ ᾄδῃ μὲ ἡλιθράν καὶ μελωδικὴν φωνὴν ὀλίγας στροφὰς πρὸς τιμὴν τοῦ μονάρχου, ὅστις τοσοῦτον ἐνδουσιάζθη ἐκ τοῦ ᾄσματος, ὥστε ἐφώνησε „da capo!“ Ὁ δήμαρχος ἐπανέλαβε τὸ ᾄσμα, ὁ δὲ βασιλεὺς διέταξε νὰ δοθῶσιν εἰς τὸν ἀοιδὸν δέκα χρυσὰ λουδοβίκια. Μόλις ἔλαβεν αὐτὰ ὁ δήμαρχος εἰς τὰς χεῖρας, ἐφώνησε πρὸς τὸν μονάρχην „da capo!“ Ἡ ἀσειστος αὕτη ἤρесе κατ' ὑπερβολὴν εἰς τὸν Φίλιππον, ὅστις καὶ διέταξεν ἀμέσως νὰ δοθῶσιν ἕτερα δέκα λουδοβίκια εἰς τὸν δήμαρχον.

Γραφικὴ μηχανὴ διὰ τυφλοῦς. Ὑπάρχουσιν, ὡς γνωστὸν, διάφορα συστήματα ἰδιαιτέρας διὰ τοὺς τυφλοὺς γραφῆς, δι' ἧς οὗτοι συνεννοοῦνται γράφοντες εἴτε πρὸς ἀλλήλους εἴτε πρὸς τοὺς ἔχοντας ὑγιὰ τὴν ὄρασιν καὶ ἐκμαδόντας τὴν γραφὴν ταύτην. Ἐσχάτως τεχνίτης τις ἐν Steckborn τῆς Ἑλβετίας ὀνόματι Wagner-Schneider κατάρθωσε νὰ κατασκευάσῃ ἰδιαιτέραν διὰ τοὺς τυφλοὺς γραφικὴν μηχανήν, δι' ἧς καθίσταται ὅλως περιττὴ εἰς τοὺς ἔχοντας ὑγιὰ τὴν ὄρασιν καὶ δι' ἐπιστολῶν διαλεγόμενους μετὰ τῶν τυφλῶν ἡ ἐκμάθησις οἰουδήποτε τῶν ἐν χρήσει διὰ τοὺς τυφλοὺς γραφικῶν συστημάτων. Ὅταν ὁ τυφλὸς γράφῃ διὰ τῆς μηχανῆς ταύτης, δι' αὐτὸν μὲν παράγονται τὰ γραφικὰ σημεῖα τοῦ συστήματος τοῦ Brail, διὰ δὲ τὸν ὁρῶντα ἀναγνώστην τὰ στοιχεῖα τῆς συνήθους γραφῆς. Καὶ ἀντιστρόφως, ὁ ἔχων ὑγιὰ τὴν ὄρασιν γράφει διὰ τῆς μηχανῆς ταύτης τὴν συνήθη γραφὴν, ἐνῶ συγχρόνως διὰ τὴν τυφλὸν παράγονται τὰ σημεῖα τῆς γραφῆς τοῦ Brail, ἣν αὐτὸς ὁ τυφλὸς ἔμαθε νὰ ἀναγνώσκῃ. Οἱ εἰδήμονες διαβεβαιοῦσιν ὅτι ἡ ἐφεύρεσις αὕτη εἶνε χρησιμωτάτη καὶ λίαν εὐεργετικὴ διὰ τοὺς δυστυχεῖς τυφλοὺς.

Ἡ δρακόντειος αὐστηρότης τῆς ἐνετικῆς δημοκρατίας ἐν τῇ καταδιώξει πολιτικῶν ἐγκληματιῶν εἶνε γνωστὴ ἐκ πολλῶν παραδειγμάτων, ἅτινα ἀναφέρει ἡ ἱστορία. Ἐν ἐκ τῶν πολλῶν εἶνε καὶ τὸ ἐξῆς: Ὁ ζωγράφος van Stockade ἐκ τοῦ Nimwegen εἶχε προσκληθῇ εἰς Βενετίαν

ὅπως ἐπιδιορθώσῃ ἐν τινὶ ἐκκλησίᾳ βεβλαμμένας τινὰς ζωγραφίας τῶν τοίχων. Ἡμέραν τινὰ δύο νεωστὶ ἀφικόμενοι Γάλλοι ἐπεσκέφθησαν τὴν ἐκκλησίαν, ἐν ᾗ εἰργάζετο ὁ Stockade, καὶ γνωρισθέντες μετ' αὐτοῦ ἤρχισαν νὰ συνδιαλέγωνται κατ' ἀρχὰς μὲν περὶ τῆς τέχνης εἰτα δὲ περὶ τῆς πολιτικῆς. Οἱ Γάλλοι ἐξέφρασαν λίαν σφοδρὰς ἐπικρίσεις κατὰ τῆς ἐν Βενετίᾳ κυβερνήσεως καὶ τῆς τυραννίας τῶν ἀρχόντων. Ὁ Stockade ἐξεφράσθη μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ περισκέψεως ἐπαίνων τὴν κυβερνήσιν καὶ ἐγκωμιάζων τὴν ὑψηλὴν βουλὴν. Μετὰ δύο ἑβδομάδας, ὅτε πλέον εἶχεν ἐντελὲς λησμονήσῃ τὴν μετὰ τῶν Γάλλων συνδιάλεξίν του, ὁ ζωγράφος προσεκλήθη ὑπὸ τῆς βουλῆς τῶν δέκα καὶ ἠρωτήθη, πῶς εἶχεν ἐκφρασθῇ πρὸς τοὺς Γάλλους περὶ τῆς Δημοκρατίας. Ὁ Stockade ὡμολόγησε πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ἀκολουθῶνς ἠρωτήθη ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ ἂν ἠδύνατο ν' ἀναγνωρίσῃ αὐθις τοὺς δύο Γάλλους. Ὅτε δὲ ὁ ζωγράφος ἔδωκε καταφατικὴν ἀπάντησιν, ὠδηγήθη εἰς παρακείμενὴν τινὰ αἴθουσαν, ἐνθα εἶδε μετὰ φρίκης τοὺς δύο Γάλλους ἀπηγχονισμένους. Ὁ δικαστὴς δὲ στραφεὶς μετὰ σοβαρότητος πρὸς τὸν τρέμοντα ζωγράφον, „ἄπελθε ἤδη“ εἶπε „καὶ μάθε ὅτι ἡ Ἑνετικὴ δημοκρατία δὲν ἔχει ἀνάγκην ὑπερασπιστοῦ, οἷος σύ“. Ὁ Stockade κατέλιπεν αὐθημερὸν τὴν Βενετίαν.

Ὁ αὐτοτηλέγραφος. Περὶ τῆς νεωτάτης ἐφευρέσεως τοῦ Ἀμερικανοῦ Elisha Gray, περὶ ἧς ἐγράψαμεν ἐν τῷ Δ'. τομ. σελίδι 326 τῆς Κλειοῦς γράφουσιν ἐκ Νέας Ὑόρκης εἰς τὴν „Γενικὴν ἐφημερίδα“ τοῦ Μονάρχου τὰ ἐξῆς: Ὁ αὐτοτηλέγραφος (Telautograph), ὡς ὠνόμασεν αὐτὸν ὁ ἐφευρέτης, φαίνεται ὅτι εἶνε προωρισμένος νὰ συμπληρώσῃ πολλαχῶς ἡ καὶ ἐντελὲς νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ ἤδη κοινὸν κτῆμα πάντων τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν γενόμενον τηλεφώνον. Ἀντὶ τοῦ παλαιωθέντος ἤδη τηλεφώνου δὴ ἐπικρατήσῃ ὁ αὐτόματος τηλεγράφος, ὅστις ὄχι μόνον, ὡς ὁ κοινὸς τηλεγράφος, τὴν ἔννοιαν τῶν ἐπιστελλομένων διαβιβάζει ὀρθῶς ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ χειρόγραφον τοῦ ἐπιστελλέντος μιμεῖται θαυμασίως. Πᾶν ὅ,τι δύναται τις νὰ γράψῃ ἡ καὶ νὰ ἰχνογραφῇ διὰ τοῦ μολύβδου ἡ τῆς γραφίδος παρὰ τῷ ἐτέρῳ ἄκρῳ τοῦ ἡλεκτρικοῦ σύρματος, ἀναπαράγεται ἀκριβέστατα εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ ἀποδέκτου μέχρι τῶν ἐλαχίστων λεπτομερειῶν καὶ τῶν λεπτοτάτων ἀποχρώσεων τῆς γραφῆς ἡ τῆς ἰχνογραφῆσεως. Ἰδίᾳ διὰ τὰς εἰκονογραφικὰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ ἔχει ἡ ἐφεύρεσις αὕτη τὸ μέγιστον ἐνδιαφέρον, καθότι μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας δύνανται νὰ αὐτοτηλεγραφηθῶσι προσωπογραφίαι, τοπεῖα, ῥωπογραφίαι καὶ παντὸς εἶδους γραφαὶ μεθ' ἧς καὶ αἱ λέξεις.

Ἡ βλαβερότης τῶν στηθοδέσμων. Πόσα καὶ μετὰ πόσης δικαίας σφοδρότητος καὶ καταφορᾶς ἐλέγχθησαν καὶ ἐγράφησαν ὑπὸ τῶν ἱατρῶν κατὰ τοῦ ἐπικινδύνου συρμοῦ τῶν στηθοδέσμων καὶ ποσάκις κατεδείχθη ὀρθαλομοφανῶς ἡ βλαβερότης τῆς ἀνοήτου ταύτης ἐξωραϊστικῆς στρέβλως! Καὶ ὅμως οὔτε αἱ παραινέσεις τῶν ἱατρῶν οὔτε ὁ φόβος τῶν ἐπικινδύνων νόσων, πολλὰκις δὲ καὶ τοῦ αἰφνιδίου θανάτου, ἡδυνήθησαν μέχρι τοῦδε νὰ κατισχύσωσι τῆς γυναικείας ματαιοφροσύνης καὶ φιλαρεσκείας. Πόσον ὀλεθρία εἶναι ἡ ὑπερμέτρος σφίγξις τῶν στηθοδέσμων ἀποδεικνύουσι τρεῖς νέαι περιπτώσεις, αἵτινες, συγχρόνως δημοσιεύονται διὰ τῶν γερμανικῶν ἐφημερίδων. Κατὰ τινὰ χορὸν ἐν Μεράνῃ κυρία τις ἔγγαμος, ἧτις εἶχεν ὑπερμέτρως συνεσφιγμένον τὸν στηθοδέσμον τῆς, ἐνῶ ἐχόρευεν, ἔπεσεν αἰφνιδίως κατὰ τοῦ ἐδάφους καταληφθεῖσα ὑπὸ σπασμῶν καὶ μετ' οὐ πολὺ ἐξέπνευσεν. Ἐν Βρομβέρῃ ἀπέθανεν αἰφνιδίως νεαρὸς τις καὶ ἀνδρὰ παρθένος, ὡς αἰτία δὲ τοῦ αἰφνιδίου θανάτου ἀπεδείχθη ὡσαύτως ἡ ὑπερβολικὴ σφίγξις τοῦ στηθοδέσμου. Τρίτῃ ὁμοίᾳ περίπτωσις ἀγγέλλεται ἐκ Σιλεσίας, ἐνθα ἡ δεκαοκταετής θυγάτηρ κτηματίου τινός, ἀπέθανεν ὑπὸ ἀποπληξίας, ἐνεκα τῆς ὑπερμέτρου συσφίξεως τοῦ στηθοδέσμου.

Ὁ καθηγητὴς τῆς λατινικῆς Πέτρος Παδάνος, ὁσάκις δὲν ἴδύνατο νὰ παραδῶσῃ, ἐγράφεν ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ ἀκροατηρίου τὰ ἐξῆς γράμματα P. P. P. P. P. P. Οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ἐνοήσῃ τί ἐσήμαινον τὰ ἐξ P. Ἀλλ' οἱ φοιτηταὶ ἐξήγουν αὐτὰ ὡς ἐξῆς: Petrus Padanus propter pocula prohibetur praelegere (ὁ Πέτρος Παδάνος ἐνεκα μέθης ἐμποδίζεται νὰ παραδῶσῃ).